

Arrest

nr. 64 052 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 6 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 maart 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 april 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. OGUZCAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt:

*"(...) In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 06.10.2010 door (M.S.), geboren te CHLEF, op 15.08.1977 en van Algerijnse nationaliteit, geweigerd.
Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.*

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt

onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07.05.2008, zoals gewijzigd door artikel 2 van het KB van 05.07.2010).

Betrokkene brengt slechts het bewijs aan dat ze een relatie hebben aan de hand van volgende documenten:

- foto's zonder datum: aangezien er geen datum op de foto's staan, kan niet nagegaan worden wanneer ze getrokken zijn en kunnen ze bijgevolg niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- een huurcontract op naam van beide betrokkenen dd 25.02.2010: aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging deed op 06.10.2010 bewijst de recente datum van dit document niet dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of reeds minstens één jaar voor de aanvraag een relatie hadden.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht. Volgens de verwerende partij zou betrokkene niet op afdoende wijze hebben aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, (S.Y.). Verzoekende partij zou volgens de verwerende partij onvoldoende bewijs aanbrengen dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. Verzoekende partij heeft wel bewezen bijgebracht dat hij en zijn partner al meer dan een jaar elkaar kennen, m.n. met foto's waarop men heel duidelijk ziet dat zijn partner zwanger is van hun nu inmiddels jonge dochter. Verzoekende partij is ook te zien op deze foto's. Verzoekende partij en zijn partner hebben aldus een gemeenschappelijk kind. Partijen hebben een huurcontract dd. 25.02.2010 op beiden namen voorgelegd. Op 26.05.2010 werd een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd voor de Stad Antwerpen, district Borgerhout. Dat uit deze voorafgaande feitenrelaas geen twijfel kan bestaan dat partijen een duurzame en stabiele relatie onderhouden. Evenwel werd dd. 04.03.2011 een beslissing genomen tot weigering van recht op verblijf. Dd. 7.03.2011 werd deze beslissing door de bevoegde instanties aan betrokkene betekend. Dat er evenwel een manifest onduidelijke beslissing genomen werd door de verwerende partij. De verwerende partij heeft zeer algemeen geoordeeld dat verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden, zonder enige nadere uitleg. Dat nochtans alle vereiste documenten zijn binnengebracht. Dat verzoeker zich dan ook geenszins akkoord kan stellen met de bestreden beslissing. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de feitelijke situatie van verzoeker. De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat *"Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner (...).Betrokkene brengt slechts het bewijs aan dat ze een relatie hebben aan de hand van volgende documenten:*

- foto's zonder datum: aangezien er geen datum op de foto's staan, kan niet nagegaan worden wanneer ze getrokken zijn en kunnen ze bijgevolg niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzaamheid van de relatie.

- een huurcontract op naam van beide betrokkenen dd 25.02.2010: aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging deed op 06.10.2010 bewijst de recente datum van dit document niet dat betrokkenen reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of reeds minstens één jaar voor de aanvraag een relatie hadden."

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn aanvraag niet heeft vermeld dat zijn partner zwanger is noch dat hij later hiervan, of van de geboorte, enig bewijs heeft bijgebracht. De verklaring van wettelijke samenwoning dateert van 26 mei 2010. De aanvraag van 6 oktober 2010. Hiermee wordt niet aangetoond dat verzoeker en zijn partner reeds één jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of reeds minstens één jaar voor de aanvraag een relatie hadden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft geweigerd.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC